

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 6188/2020

Рев 6192/2020

22.04.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Драгана М. Јањић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизијама предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Нишу Ржг 139/20 од 21.10.2020. године и решења Вишег суда у Нишу Ржг 152/20 од 09.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Нишу Ржг 139/20 од 21.10.2020. године.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Нишу Ржг 152/20 од 09.11.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Нишу Ржг 139/20 од 21.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Нишу Ржг 152/20 од 09.11.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу Ржг 139/20 од 21.10.2020. године у ставу првом изреке одбијена је као неоснована жалба подносиоца приговора због неодлучивања по приговору ради убрзања поступка од 03.08.2020. године у предмету Основног суда у Нишу 2 Ии број 16251/18 као неоснован. У ставу другом одбијен је захтев подносиоца приговора да се поступајућем судији у предмету 2 Ии број 16251/18 наложи да предузме све делотворне процесне радње ради окончања поступка по приговору извршног дужника од 21.11.2018. године поднетом на решење о трошковима јавног извршитеља Миљана Трајковића Ии ../18 од 14.11.2018. године, донето у поступку

извршења решења Основног суда у Нишу 2ИИ 16251/18 од 09.11.2018. године. У ставу трећем изреке одбијен је захтев за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведеног решења предлагач је изјавио благовремену ревизију, са предлогом да се о истој одлучи у смислу члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Решењем Вишег суда у Нишу Ржг 152/20 од 09.11.2020. године у ставу првом изреке одбијена је као неоснована жалба подносиоца приговора, изјављена на решење Основног суда у Нишу Р4И 145/20 од 08.10.2020. године као неоснована. У ставу другом изреке одбијен је захтев подносиоца приговора да се поступајућем судији у предмету 2ИИ број 16251/18 наложи да предузме све делотворне процесне радње ради окончања поступка по извршном предмету.

Против наведеног другостепеног решења (у ревизији грешком означен број предмета Ржг 139/20 од 21.10.2020. године) предлагач је благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се о истој одлучи у складу са одредбом члана 404. ЗПП, као о посебној ревизији.

Испитујући дозвољеност посебне ревизије, Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови које предвиђа одредба члана 404. ЗПП за одлучивање о посебним ревизијама предлагача као изузетно дозвољеним.

Према стању у списима предмета, решењем Вишег суда у Нишу Ржг 48/20 од 29.07.2020. године одбијен је приговор овде предлагача да се утврди да му је у предмету Основног суда у Нишу Ии 16251/18 повређено право на суђење у разумном року. Предлагач је потом поднео нов приговор дана 03.08.2020 године, а о наведеном приговору предлагача од 03.08.2020. године Основни суд у Нишу одлучио је својим решењем Р4И 145/20 од 08.10.2020. године. Побижаним другостепеним решењем Ржг 139/20 од 21.10.2020. године одбијена је жалба предлагача од 09.10.2020. године, изјављена због неодлучивања о приговору ради убрзања поступка од 03.08.2020. године у предмету Основног суда у Нишу 2ИИ 16251/18, као и захтев предлагача да се поступајућем судији у предмету 2 Ии број 16251/18 наложи да предузме све делотворне процесне радње ради окончања тог поступка. Побижаним другостепеним решењем Ржг 152/20 Виши суд у Нишу одлучио је о жалби предлагача изјављеној против решења Основног суда у Нишу Р4И 145/20 од 08.10.2020. године и одбио захтев предлагача да се поступајућем судији у предмету Ии 16251/18 наложи предузимање радњи ради окончања поступка у том предмету, у ком су предмет побијања трошкови јавног извршитеља.

Одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року („Сл. гласник РС“, бр.40/15) регулисан је поступак ради заштите права на суђење у разумном року и прописана су правна средства којима се штити то право.

Како одредбама наведеног Закона није прописано право на изјављивање ревизије против другостепене одлуке донете у том поступку, те како у смислу одредбе члана 404. ЗПП, која се у складу са одредбом члана 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року сходно примењује у том поступку, нису испуњени ни услови за одлучивање о ревизијама предлагача као изузетно дозвољеним, то је

Врховни касациони суд утврдио да у конкретном случају нема места одлучивању о посебним ревизијама предлагача. Не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, а не постоји ни потреба за уједначавањем судске праксе. Осим тога, трошкови поступка, који су били предмет поступка по приговору предлагача, представљају споредно потраживање које се утврђује према околностима сваког конкретног случаја, те стога не могу бити предмет уједначавања судске праксе.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом и другом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија предлагача, Врховни касациони суд је утврдио да исте нису дозвољене.

Одредбом члана 27. Закона о ванпарничном поступку, чије одредбе се сходно примењују у поступку по приговору због повреде права на суђење у разумном року, прописано је да је у поступку у ком се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија дозвољена, под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

У конкретном случају не ради се о имовинскоправном спору, већ о поступку заштите права на суђење у разумном року, као специфичном поступку притужбеног карактера о ком одлучује председник суда и председник непосредно вишег суда или судије које он овласти, па ревизија предлагача у смислу цитираних законских одредби није предвиђена као могући правни лек.

Имајући наведено у виду одлучено је као у ставу трећем и четвртном изреке.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић